

Седмичник за братски живот

Брой 127 — год. VII.

Севлиево, 5 юни 1935 год.

АБОНАМЕНТЪ:

За България 60 лева
За странство 120 лева
Отдължен брой 2 лева
Всѣки абонатъ ще получи безплатно книгата
„ЩО Е ОКУЛИЗЪМЪ“
отъ Сава Калименовъ

Адресъ: в-къ „Братство“, гр. Севлиево.
Ред. Ц. Калименова

Наука за Доброто

„Направи добро, и го хвърли въ морето“
„Най-трудно е да се направи добро на човѣка“.

Само този, който се е опитвал да прави добро на хората, знее колко трудно е това нѣщо. Опитай се да направиш добро нѣкому, направи жертва, подложи гърба си, за да издигнеш другитѣ, и ти ще видиш какъ, когато почнешъ да се огъвашъ подъ тежестта на твоя товаръ, ти ще бждешъ оплютъ, отреченъ и осмѣтъ отъ тия, за които отдавашъ сили ти си.

Това е една стара история, която познаватъ всички, които сж вървели и вървятъ по трудния, но свѣтъл пъкъ на Доброто. Кой истински доброжелателъ на човѣчеството не е билъ оплютъ отъ тѣзи, на които е дошелъ да послужи? Кой се е пожертувалъ, та не е срещналъ черна неблагоприятность? Кой борець за общото добруване не е билъ наклеветенъ?

Изпитанията, които среща по пътя си Доброто, сж голѣми. Така е било, така е, и така ще бжде занаяредъ. Усилия, голѣми усилия сж нуждни, за да се изгради нѣщо положително. И който се решава да върви по тоя пъкъ, нека не си прави никакви иллюзии, нека знае предварително много добре какво го очаква. Доброто ще извика своята реакция — злото — и то сж всичката си сила ще се изпие върху първото.

Но има и други единъ законъ на живота, който е отразенъ въ народната пословица — „Направи добро и го хвърли въ морето!“

Иа истина, ако има нѣщо, което не може да се изгуби, ако има нѣщо трайно, вѣчно, неунищожимо, то е стореното отъ насъ добро.

То не може да пропадне. То не може да се забрави. Хората ще го забравятъ, но то е записано винаги въ книгата на Бога, въ книгата на Природата.

Доброто, което ние сме сторили, вѣчно ще ни следва. То е като посѣтото сѣме — винаги ще дава своя плодъ.

Въ края на краищата, въпрѣки всички изпитания и противоречия, доброто винаги ще бжде възнаградено.

Затова — не се страхувайте да правите добро. Знайте, че хората не ще ви разбератъ, не ще ви оценятъ, ще ви се присмѣятъ и попохулятъ. Но знайте сжщевременно, че Богъ всичко вижда, нищо не забравя, и Той е, Който ще ви оцени, ще ви възнагради и благодери.

„Направи добро и го хвърли въ морето!“ И бжди сигуренъ, че то не ще се изгуби. То ще даде своя плодъ, кекто за другитѣ, така и за тебе. Богъ е, който гарантира стойността на твоитѣ усилия за доброто. Въ никоя банка на свѣта ти не можешъ да вложишъ сж по-голѣма сигурность своя капиталъ.

Затова — прави добро, и не се обезкуражайвай, не се отчайвай отъ черната корска неблагоприятность, която ще срещнешъ.

И когато върху тебе се изсипятъ хулитѣ на тия, които „не знаятъ какво правятъ“, и когато те обгрне нощта на изпитанията, знай че свѣтлината на доброто вѣчно свети и че никой никога не ще я изгаси.

Книгитѣ и човѣчеството

Човѣкътъ не познава друго изобретение, което да може да замѣни великата роля на книгопечатането въ днешния свѣтоенъ устремъ на човѣчеството къмъ насаждане култура и цивилизация по всички страни на свѣта.

Науката отъ миналото, можѣщвото на настоящето и успѣхитѣ на бждещето се обединяватъ и поставятъ на солидни основи отъ положителнитѣ резултати на книгопечатането.

Нито единъ отраслъ въ живота, нито една гениална придобивка на човѣшкитѣ духъ въ наука, техника или изкуство не би могла да изпълни тъй бързо и тъй сполучливо своята задача, ако човѣкъ не владѣеше принципитѣ на книгопечатането.

Книгопечатането не е случайно откритие, а е рожба на дълги и многократни опити на човѣшкия колективитетъ. То е прѣкъ резултатъ отъ развоа на човѣшката мисль и отъ стремежа да се оставятъ бързи и трайни следи отъ всичко онова, което проникателния умъ долавя и го уформа въ написана мисль.

Благодарение на писменността и книгопечатането човѣчеството си осигури единъ постояненъ и неспиренъ възходъ къмъ по-висока култура и цивилизация.

Книгата е она магически възелъ,

където се срѣщатъ миналото, настояшето и бждещето.

Днесъ има извънредно много книги за деца, за юноши, за възрастни. Има книги за всички и по всичко. Остава едно, което е най-важното — да се четатъ. Забелязва се, че днесъ интереса къмъ книгитѣ е отслабналъ. Малцина четатъ книги, а още по-малко ги купуватъ.

Днесъ, когато книгата е тъй необходима за всички, а особено за учащата се младежъ, се забелязва, че вниманието е отвлечено отъ книгитѣ, отъ самообразование. Днесъ спортната болестъ върлува и взема хиляди жертви, а киното допълня останалитѣ праздници.

Младитѣ се увличатъ, не спирани отъ нищо и отивкатъ да четатъ и да мислятъ.

За да се четатъ книгитѣ, тъй трбва да съдържатъ нѣщо поучително, нѣщо което да ползува човѣка, а не да дразнятъ и будятъ еротичното и нисшето въ човѣка, което днесъ за сжжаление не е рѣдко явление.

Не отдавна имахъ разговоръ съ единъ отъ почитаемитѣ наши писатели, чинто побѣлели коса и брада мълчаливо говорятъ за напредналитѣ му години, които ми вдхаватъ довѣрие въ дунитѣ и разбиранieto му въобще. Той каз-

НА БЪЛГАРСКИЯТЪ ДЕЛВАЙСЪ

Ти по-великъ си мжжъ отъ Климентъ и Пандей,
И по-безброенъ свѣтъ за Бога Ти настави.
Безпримрениъ приятелъ на българитѣ Ти си!
И подвигъ по-голѣмъ отъ царь Симеонъ Ти направи.

И книжина богата Ти самъ створи, написа;
Катъ звездитѣ въ небето сж Твоитѣ сказания,
Народа ни покрьсти по мдрю отъ Бориса —
Научи самъ, разкри ни свещенитѣ писания.

Ти лѣкаръ и приятелъ — Любимецъ си народенъ.
Обича тебъ селяка отруденъ — овчаря,
Младежтъ възвишенъ просветения, свободенъ.
Обичатъ Тебе всички — Народъ и Богъ и Царя.

Води ме Ти!

Свободна съмъ, нозе ми нѣматъ узи,
Ни гривни робски моитѣ рѣде.
Азъ служа на възвишенитѣ музи —

— На радостъ бие моето сърдце;
И смѣхъ играй по алени ми бузи —
Третъ животъ по моето лице.

Но Ти води ме, ето ми рѣцетѣ!
Със Тебъ ще ида азъ на край свѣта,
Със Тебъ ще мина плавини, морета.

Със Тебъ дори ще побѣдя смъртъта.
Със Тебъ дори страданиято е свято
— Единственъ пътъ е къмто Любовта.

Води ме, съ Тебе ида, тичамъ
По стръмни и високи планини . . .
Че Тебъ Създателю безкрай обичамъ!

Че Ти съсъ обичъ святая ме плени.
Азъ Твойто име сладостно изричамъ
И Твоитѣ безкрайни дбрини,

Олга Славчева

ва, че книгитѣ сж обезценени защото сж наводнили пазаря, и че за да се почувствува нужда отъ книгитѣ, тъй трбва да изчезнатъ, за да се почувствува гладъ за книги.

Днесъ две нѣща сж съвършено обезценени. Това сж земеделския трудъ и книгата. За да се повдигне и повиши ценността на книгата, добре би било писателитѣ да не пишатъ отъ любовъ къмъ самото писане и отъ желанието да бждатъ автори на много книги, а да се ржководятъ единственно отъ желанието да бждатъ сж нѣщо полезно на народа.

За да се повиши пъкъ интереса къмъ книгитѣ, да се купуватъ и четатъ по-вече, въ това отношение трбва да допринесе всѣки възпитанъ човѣкъ. Намѣри ли той една интересна и полезна книга, да я купи, прочете и препоръча на нѣколцина поне отъ най-близкитѣ си приятели, като ги съветва и тъй да сторятъ отъ своя страна сжщото. По тоя начинъ ще се сподѣля красотото, интересното и полезното, срѣщани по единично или всички заедно. Така само, книгитѣ ще бждатъ търсени и ценени, а авторитѣ — уважавани и обичани.

Всѣкога, когато е случай да се правятъ подарѣци, по-добре е да се подарятъ не цѣтя, които бързо увѣхаватъ, а една отбрана книга.

Нека въ писмата си до своитѣ приятели не забравяме да препо-

ржчаме нѣкоя книга, която съ лечение сме чели и сме се възхищавали.

Защото, тъй както въздуха, водата и свѣтлината сж блага за всички така и хубавото и полезното отъ книгитѣ да бжде благо за всички.

Г. С. Жбевь

Доматитѣ — идеална храна

Доматитѣ сж толкова богати съ хранителни и здравни вещества, че не би трбвало да липсватъ всѣки денъ отъ трапезата ни.

Доматитѣ и до сега сж още силно злословени. Въз основа на една погрѣшна анализа отъ преди 80 год. счита се, че тѣ съдържатъ въ голѣмо количество оксалова киселина. По тоя причина тѣ сж забранени на страдащи отъ подагра, ревматизъмъ и особено на болни отъ бъбречни болести. Истината е, че доматиитѣ съдържатъ въ зелено състояние само следи отъ оксалати, а въ зрѣло — никакви. Напротивъ, точно при тия болести трбва да се препоръчватъ, съ увѣреностъ въ голѣмата полза за болния, именно домати.

Доматитѣ сж богати съ много минерални соли, особено съ основни, и сж тъкмо най-пригодни да обезвреждатъ киселина излишкъ отъ животнитѣ продукти. Освенъ това тѣ сж единственая плодъ, който съдържа въ себе си всички витамини. По тоя причина тѣ сж особено ценни презъ зимата и презъ ранна пролѣтъ. За това е нужно да се запазваме своевременно съ тѣхъ.

Пресъ. Д-ръ С. К.

